

PRÒLEG

Encara al començament del segle actual hom no sabia gairebé res sobre la vegetació dels Països Catalans. Aquesta ignorància no era pas, però, un fet excepcional, indicador d'endarreriment. La vegetació d'Europa, en conjunt, no era tampoc amb prou feines coneguda. I la de la resta del món, encara menys. La feina feta en els darrers vuitanta anys ha estat, doncs, molt gran. Però no hauria estat possible de fer-la sense la clarividència i l'empenta d'un home extraordinari, que fa ben poc que ha mort, quan no li faltava gaire temps per a complir cent anys: Josias Braun-Blanquet. Posant ordre a les idees preexistents, sovint més o menys confuses, elaborant nous mètodes d'anàlisi dels fets i d'interpretació dels resultats i, sobretot, aplicant aquests mètodes a la realitat, Braun-Blanquet i els seus deixebles han edificat, una pedra rera l'altra, el gran edifici que és ara el sistema tipològic de les comunitats vegetals.

En allò que pertoca a l'estudi de la vegetació, als Països Catalans hem tingut sort, perquè un dels centres principals de treball de Braun-Blanquet i de la seva escola ha estat Occitània, el país veí i germà, tan afí a les nostres terres en l'aspecte cultural com en el físic. L'any 1915 Braun-Blanquet obria nous camins a l'estudi de la vegetació amb el seu llibre sobre el Mont Aigual, proper a Montpeller, el qual és una muntanya paral·lela, en molts d'aspectes, al nostre Montseny; el treball fet al baix Llenguadoc resolien, així mateix, una gran part dels problemes que es plantegen a la Catalunya mediterrània; el sentit pregon de la vegetació dels Pirineus catalans era interpretat, més endavant, pel mateix Braun-Blanquet, fill dels Alps i coneixedor excepcional de l'alta muntanya alpina... Obert el camí, tot un estol de treballadors ha acumulat una quantitat considerable de coneixements, cada vegada més abundosos i més significatius, sobre la vegetació dels Països Catalans. Els fets particulars han pogut ésser situats dins esquemes generals i el quadre, ric i complex, de la nostra vegetació s'ha revelat d'una manera progressiva, cada cop més ben dibuixat i més net en els detalls.

Inicialment l'estudi de la vegetació fou treball d'especialistes. Però els resultats obtinguts tenen interès per a tothom i, en bona part, haurien d'ésser elements de la cultura general de les persones normals, sobretot en temps com els d'ara, que els problemes de conservació de la qualitat de la vida exigeixen una atenció intel·ligent al significat de l'ambient que ens envolta.

Ha arribat ja el moment que allò que sabem sobre la vegetació sigui presentat al públic en forma assequible. Ja fa temps que la necessitat d'aquesta obertura esdevé palesa i que comencen a aparèixer les respostes a aquesta necessitat. Ja no són rares a casa nostra les publicacions que tracten de posar a l'abast de les persones no especialitzades els coneixements

bàsics referents al paisatge vegetal. En aquesta línia el llibre de Ramon Folch és un dels més ambiciosos. El seu autor, bon coneixedor de la terra i de la seva vegetació, ha fet un esforç per tal de reunir i sintetitzar la bibliografia, ja molt extensa i, també, molt dispersa, que existeix sobre la vegetació catalana. Sumant-hi les seves pròpies observacions, ha obtingut una visió global que esperem que serà útil a tothom que vulgui adquirir un coneixement seriós del paisatge que ens envolta. El llibre és especialment indicat per als professionals de matèries que tenen relació amb la Geobotànica, com són els geògrafs i els tècnics, de diverses especialitats, que s'han d'ocupar de l'endegament del territori i de la conservació del patrimoni natural; també és interessant per als mestres, de diversos nivells, que han de transmetre el coneixement de la natura a llurs deixebles, i ho és, així mateix, per als excursionistes i per als amics de la natura que aspiren a conèixer bé i a comprendre allò que veuen. Una il·lustració excellent contribueix a fer el text entenedor i agradable.

Fem vots per tal que aquest nou llibre faci que el paisatge natural dels Països Catalans sigui més conegut i més estimat pel nostre poble i per tal que així s'allunyi el perill de la seva destrucció irracional, perill que percebem amb angoixa tots aquells que hem hagut de viure les pèrdues gravíssimes que ha sofert durant els darrers temps.

Barcelona, Cap d'Any de 1981

ORIOI DE BOLÒS